

یادداشت

تحریم نشست گروه ۲۰ از سوی ترامپ سیاست‌ورزی با چاشنی نژادپرستی یا بازتعریف قدرت؟

محسن شریف خدائی

تحلیلگر روابط بین‌الملل

در روزهای ۲۲ و ۲۳ نوامبر ۲۰۲۵، شهر ژوهانسبورگ میزبان یکی از مهم‌ترین رویدادهای دیپلماتیک سال خواهد بود: نشست سران گروه ۲۰. این اجلاس که با حضور رهبران بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان برگزار می‌شود، فرصتی برای بررسی چالش‌های جهانی ازجمله بحران اقلیمی، نابرابری اقتصادی، امنیت غذایی و تحولات ژئوپلیتیکی است.
آفریقای جنوبی، به‌عنوان رئیس دوره‌ای گروه ۲۰، امیدوار است با میزبانی این نشست، جایگاه خود را در عرصه سیاست بین‌الملل تثبیت کرده و صدای جنوب جهانی را در برابر قدرت‌های سنتی رستار کند.

اما در آستانه این اجلاس، تصمیم جنجالی دونالد ترامپ مبنی بر تحریم نشست و اعزام نکردن هیچ نماینده‌ای از سوی دولت آمریکا، فضای دیپلماتیک را دستخوش تنش کرد. ترامپ در شبکه اجتماعی خود، «ثروت‌سوشال» -که متعلق به اوست- ادعا کرد که در آفریقای جنوبی «سفیدپوستان بومی» به طور سیستماتیک هدف خشونت و مصادره زمین قرار گرفته‌اند و این کشور را به «نقض حقوق بشر» متهم کرد. این ادعا از سوی دولت آفریقای جنوبی به‌شدت رد شد و آن را «فاقد مبنای واقعی» دانستند.

تحریم نشست گروه ۲۰ از طرف رئیس جمهور آمریکا، نه‌تنها یک تصمیم دیپلماتیک، بلکه اقدامی نامدین در راستای بازتعریف سیاست خارجی ایالات متحده در دوران جدید است. این تصمیم، بازتابی از رویکرد یک‌جانبه‌گرایانه، بهره‌برداری انتخاباتی از مسائل حقوق بشری، و استفاده ابزاری از گفتمان نژادی است؛ رویکردی که نه‌تنها واکنش‌های متضاد را در سطح جهانی برانگیخته، بلکه پرسش‌هایی جدی درباره آینده دیپلماسی آمریکا در جهان چندقطبی امروز مطرح کرده است.

در جهانی پیچیده و چندلایه که بیش از هر زمان دیگری به‌گفت‌وگو، هم‌گرایی و اعتماد نیاز دارد، تصمیم دونالد ترامپ برای تحریم نشست گروه ۲۰ در آفریقای جنوبی، بار دیگر سیاست خارجی آمریکا را به میدان منازعه‌های نژادی و ژئوپلیتیکی کشاند.

این تصمیم، نه‌تنها واکنش‌های شدید دیپلماتیک را در پی داشته، بلکه رسانه‌های معتبر جهانی نیز آن را از زوایای مختلف تحلیل و ارزیابی کرده و این اقدام را بخشی از تلاش ترامپ برای جلب حمایت رای‌دهندگان محافظه‌کار و سفیدپوست در انتخابات آینده آمریکا دانستند. به باور تحلیلگران، ترامپ با طرح موضوع آزار «سفیدپوستان بومی» در آفریقای جنوبی، در پی تقویت پایگاه اجتماعی خود و منحرف‌کردن افکار عمومی از بحران‌های داخلی آمریکا مانند مهاجرت، تورم، پرونده‌های قضایی و شکست در انتخابات شهرداری نیویورک است.

از سوی دیگر، برخی تحلیلگران این تحریم را «ریسکی بالا» توصیف کرده‌اند که ممکن است تلاش‌های چندجانبه‌گرایانه در گروه ۲۰ را تضعیف کند. به‌ویژه آنکه آفریقای جنوبی به‌عنوان میزبان، قصد دارد از این نشست برای پرداختن به شکاف‌های جهانی، نابرابری اقتصادی و بحران‌های اقلیمی بهره‌برداری کند. و هشدار دادند که تحریم این نشست از سوی آمریکا ممکن است موجب بی‌اعتمادی دیگر اعضا شده و انسجام گروه ۲۰ را به خطر بیندازد.

نشریه فارن‌افرز در تحلیلی با عنوان «خودکشی دیپلماتیک واشنگتن» نوشت: «ترامپ با تحریم نشست گروه ۲۰ و طرح ادعاهای جنجالی علیه آفریقای جنوبی، موجب شکاف در انسجام این گروه شده و روابط آمریکا با کشورهای جنوب جهانی را تضعیف کرده است.» این نشریه معتقد است که رفتارهای «لج‌بازانه و پرخاشگرانه» ترامپ، موجب از دست رفتن سه کشور کلیدی گروه بیست – هند، برزیل و آفریقای جنوبی- شده که هم‌زمان در بریکس حضور دارند؛ کشورهایی که تا همین اواخر، مایل به حفظ توازن میان واشنگتن و پکن بودند.

در همین راستا، فارن‌پالیسی نیز در گزارشی هشدار داده که تصمیم ترامپ برای تحریم نشست گروه ۲۰، نه‌تنها موجب تضعیف اعتبار آمریکا در افریقا می‌شود، بلکه زمینه را برای نفوذ بیشتر چین و روسیه در این قاره فراهم می‌کند. این نشریه با اشاره به رقابت‌های ژئوپلیتیکی در جنوب جهانی، نوشت که واشنگتن با چنین تصمیماتی، فرصت‌های دیپلماتیک را از دست می‌دهد و به جای تعامل، به تقابل روی آورده است.

درحالی‌که رسانه‌های چینی واکنش مستقیمی به تحریم این اجلاس از طرف آمریکا نشان ن داده‌اند، اما در تحلیل‌های‌شان انتقاد از سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه واشنگتن و حمایت از تقویت نقش کشور‌های جنوب جهانی به چشم می‌خورد. این رسانه‌ها با تأکید بر ضرورت چندجانبه‌گرایی و اصلاح ساختارهای بین‌المللی، از کاهش تعهد واشنگتن به همکاری‌های جهانی انتقاد کرده‌اند. درعین‌حال چین تلاش کرده با حفظ روابط نزدیک با آفریقای جنوبی و دیگر اعضای گروه ۲۰ و نیز نقش برجسته در بریکس جایگاه خود را به‌عنوان بازیگری مسئول و متعهد در نظام جهانی تثبیت کند.

در همین زمینه رسانه‌های روسی، تصمیم ترامپ برای شرکت‌نکردن در نشست را نشانه‌ای از فروپاشی نظم غرب‌محور و افول رهبری آمریکا در نهادهای بین‌المللی دانستند. تحلیلگران روسی تأکید کردند که تحریم نشست گروه ۲۰ از طرف واشنگتن، عملاً به نفع مسکو تمام شده، زیرا باعث تضعیف انسجام غرب و مشروعیت‌بخشی به مواضع روسیه در قبال جنگ اوکراین شده است. درعین‌حال، رسانه‌های روسی از «شجاعت ترامپ در مقابله با نفاق غرب» تمجید کردند، روایتی که با هدف تقویت چهره ترامپ در میان مخاطبان ضد غربی طراحی شده است.

رسانه‌های آفریقای جنوبی، موضع ترامپ را نژادپرستانه، تحقیرآمیز و فاقد مبنای واقعی توصیف کردند. تحلیلگران آفریقای جنوبی معتقدند ترامپ با بزرگ‌نمایی موضوع «نسل‌کشی سفیدپوستان»، در حال بازتولید گفتمان استعمارگرانه و نژادپرستانه است. دولت آفریقای جنوبی نیز در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد: «درحالی‌که این کشور با چالش‌های عمومی جرم و جنایت مواجه است، اما هیچ گروه نژادی خاصی هدف آزار سیستماتیک قرار ندارد». همچنین در بیانیه تأکید شده «آفریقای جنوبی از فرصت نشست گروه ۲۰ برای پرداختن به شکاف‌های جهانی استفاده خواهد کرد، نه برای تسویه‌حساب‌های سیاسی».

شواهد حاکی از آن است که این تصمیم، فراتر از یک موضع‌گیری حقوق‌بشری، حامل پیام‌هایی ژرف‌تر در عرصه سیاست داخلی، رقابت‌های ژئوپلیتیکی، و بازتعریف قدرت جهانی آمریکا از سوی ترامپ است. از بهره‌برداری انتخابات میان‌دوره‌ای کنسره در سال آینده تا تحریک گفتمان نژادی، از تضعیف دیپلماسی چندجانبه تا تهدید محور پکن-مسکو، همه و همه نشان می‌دهند که این اقدام، نه‌فقط یک تحریم، بلکه یک بیانیه سیاسی چندلایه از سوی کاخ سفید است و نه‌تنها توصیفی از یک رخداد، بلکه دعوتی به تامل درباره رویکرد سیاست خارجی و بازتعریف قدرت در تصمیم‌گیری‌های جهانی از سوی واشنگتن است.

www.sharghdaily.com

مالک مصدق: در حالی عباس عراقچی یکشنبه جاری گفته بود هیچ امکانی برای ازسرگیری مذاکرات با آمریکا وجود ندارد که سعید خطیب‌زاده، معاون وزیر امور خارجه ایران، دیروز (سه‌شنبه) در نشست راهبردی ابوظبی با بیان اینکه «دولت آمریکا از طریق طرف‌های سوم پیام‌های متناقضی درباره مذاکرات هسته‌ای مخابره می‌کند»، بر تمایل مشروط ایران به مذاکرات هسته‌ای تأکید کرد. هم‌زمان علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز می‌گوید پیامی از سوی ایران برای آمریکا ارسال نشده است. یکشنبه هفته گذشته هم فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، مدعی ارسال پیام از سوی ترامپ برای آغاز مذاکرات با ایران بود که به فاصله کمتر از ۲۴ ساعت از سوی اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه تکذیب شد. اینها علاوه بر آن است که ترامپ روز جمعه ادعا کرد ایران از ایالات متحده خواسته تحریم‌های موجود علیه تهران را لغو کند. او مدعی شد «ایران خواسته که آیا می‌توان تحریم‌ها را لغو کرد. ایران تحت تحریم‌های بسیار جدی ایالات متحده قرار دارد و این موضوع انجام بسیاری از اقدامات مورد نظرشان را دشوار کرده است. من مایلم به این موضوع گوش دهم. خواهیم دید چه می‌شود. من نسبت به آن مایل هستم. ما تحریم‌های سوریه را برداشتم تا به آنها فرصت دهیم و فکر می‌کنم تا اینجا عملکرد خوبی داشته‌اند.

یک نمایش بی‌هدف

تناقض آشکار میان مواضع مقامات عالی‌رتبه ایران در قبال مذاکرات هسته‌ای، بیش از هر چیز نشان‌دهنده فقدان هماهنگی و انسجام تصمیم‌گیری در سطوح بالااست. وقتی یک مقام ارشد می‌گوید هیچ امکان مذاکره‌ای وجود ندارد، دیگری بر تمایل مشروط کشور تأکید می‌کند و هم‌زمان مسئول امنیت ملی مدعی می‌شود پیامی ارسال نشده، افکار عمومی نه‌تنها سردرگم می‌شود، بلکه اعتماد به توان دیپلماتیک دولت نیز آسیب می‌بیند. سؤالی که پیش می‌آید، این است اگر واقعا مذاکره‌ای در کار نیست، چرا هم‌زمان این حجم از پیام‌رسانی و اظهارنظر‌ها صورت می‌گیرد؟ چرا تناقض‌گویی، حذف هماهنگ و ابهام‌سازی تبدیل به ابزار دیپلماسی شده است؟ این رفتار، عملاً مذاکرات را از حوزه تصمیم‌ساز رسمی خارج و به یک نمایش رسانه‌ای از قدرت و امتیازدهی احتمالی بدل می‌کند. درحالی‌که مردم و شرکای بین‌المللی منتظر شفافیت و وضوح هستند، این شیوه عمل نه‌تنها تصویر ایران را در سطح جهانی مخدوش می‌کند، بلکه از کارایی خود دستگاه سیاست خارجی می‌کاهد.

به عبارت دیگر، این تناقض‌ها و مواضع متناقض، نشان‌دهنده آن است که تصمیم‌گیری کلان هنوز به یک روال واحد و هماهنگ نرسیده است. وقتی موضع کشور به این شکل متغیر و غیرشفاف ارانه می‌شود، پیامدهای عملی آن نیز مشخص نیست؛ چه مذاکراتی آغاز شود و چه نشود، ایران اکنون روی خط نامطمئن و بی‌ثبات در دیپلماسی حرکت می‌کند. اگر هدف این تناقض‌گویی‌ها افزایش قدرت چانه‌زنی است، این روش نه‌تنها کارساز نیست، بلکه باعث بدبینی و ایجاد شکاف میان نهادها، مقامات و حتی جامعه می‌شود. نتیجه نهایی چیزی جز سردرگمی، بی‌اعتمادی و تضعیف دیپلماسی کلان کشور نخواهد بود.

فعلا امید چندانی نیست
در همین زمینه، نیویورکتایمز در گزارش اخیر خود بر بن‌بست دیپلماتیک ایران و آمریکا و پیامدهای منطقه‌ای آن تأکید کرده است. به ادعای این روزنامه، با توقف مذاکرات هسته‌ای، فزاینده نسبت به احتمال بروز جنگ تازه میان ایران و اسرائیل مواجه است. توافق ۲۰۱۵ که غنی‌سازی ایران را

«شرق» تناقض‌گویی مسئولان درباره مذاکرات را واکاوی می‌کند

جدال کلام و واقعیت

محدود می‌کرد، منقضی شده و تحریم‌های شدید دوباره برقرار شده‌اند. این شرایط، بن‌بستی خطرناک ایجاد کرده که مقام‌های عرب و تحلیلگران منطقه‌ای آن را به‌عنوان تهدیدی مستقیم به ثبات منطقه و احتمال حمله اسرائیل تعبیر می‌کنند. نیویورکتایمز به تلاش کشورهای عرب ازجمله عربستان سعودی، امارات و مصر برای ایجاد فضای مذاکرات جدید میان ایران و آمریکا اشاره می‌کند. این کشورها خواهان جلوگیری از جنگ و کاهش بی‌ثباتی منطقه‌ای هستند و هم‌زمان تلاش می‌کنند روابط خود با ایران را حفظ کنند. بااین‌حال، امید به موفقیت مذاکرات محدود است؛ زیرا ایران بین جناحی که خواهان مصالحه و توافق محدود است و جناح طرفدار رویارویی، دچار اختلاف داخلی است. این شکاف باعث شده هر تلاش دیپلماتیک با تأخیر و بی‌اعتمادی مواجه شود. این رسانه آمریکایی ادامه داد: «در کنار توقف مذاکرات، ایران با تقویت توان موشکی و ذخایر اورانیوم غنی‌شده، خود را برای هر تقابل احتمالی آماده می‌کند. کشورهای عرب به دنبال ایجاد تضمین‌های امنیتی برای خود و محدودکردن حملات اسرائیل هستند، اما همچنان نگران‌اند که ایران ضعیف‌تر ممکن است در وضعیت فشار و انزوای بیشتر، رفتار خطرناک‌تری از خود نشان دهد». نیویورکتایمز در تحلیل خود نتیجه می‌گیرد: «تلاش کشورهای عرب برای میانجیگری و آغاز مذاکرات وجود دارد، اما واقعیت‌های داخلی ایران و سیاست‌های متناقض واشنگتن، امید واقعی به دیپلماسی پایدار را محدود کرده است. پنجره مذاکرات باز است، اما شکننده و بدون تضمین پیشرفت فوری. ایران شروط خود را سخت‌گیرانه حفظ کرده و هم‌زمان توان بازدارندگی منطقه‌ای خود را افزایش داده است.»

عبدالرضا فرجی‌راد: ایران و آمریکا در بن‌بست ژئوپلیتیک قرار دارند

در وضعیت فرسایشی کنونی ایران و آمریکا و نیز به دلیل تناقض‌گویی‌ها مقامات در تهران، عبدالرضا فرجی‌راد در گفت‌وگو با «شرق» تأکید کرد: «همه اینها ناشی از آن است که اکنون ایران و آمریکا در یک بن‌بست ژئوپلیتیک قرار دارند و هیچ چشم‌انداز روشنی برای ازسرگیری مذاکرات مستقیم وجود ندارد». این استاد ژئوپلیتیک افزود: «این وضعیت به‌ویژه پس از حملات تابستان گذشته آمریکا و اسرائیل به تاسیسات هسته‌ای ایران و تخریب بخش عمده‌ای از ذخایر اورانیوم غنی‌شده شکل گرفته است و کماکان ادامه دارد». تحلیلگر ارشد مسائل سیاست خارجی، در ادامه تحلیل معادلات مهم سیاسی و دیپلماتیک میان ایران و آمریکا خاطرنشان کرد: «پیام‌های متناقض از سوی واشنگتن و واسطه‌های مختلف، از قطر و عمان تا سوئیس و حتی برخی کشورهای اروپایی مانند فرانسه، موجب ابهام و سردرگمی طرف ایرانی شده است». او توضیح داد: «ایران انتظار دارد آمریکا پالس‌های مثبت و مشخصی ارائه دهد، مانند پذیرش بخشی از حق غنی‌سازی ایران تا زمینه مذاکره فراهم شود، به باور فرجی‌راد، «تا زمانی که این شرط محقق نشود، تهران حاضر به ورود به مذاکرات مستقیم نیست». این استاد روابط بین‌الملل با اشاره به تناقض مواضع مقامات آمریکایی، یادآور شد: «یک روز ترامپ اعلام می‌کند ایرانی‌ها پیام داده‌اند، روز بعد سخنگوی وزارت خارجه ایران آن را تکذیب می‌کند. این وضعیت باعث شده ایران مذاکره را تا روشن‌شدن شرایط به تعویق بیندازد». به زعم این کارشناس، «حتی وقتی آمریکا اعلام می‌کند آماده مذاکره است، در دنباله آن شرط‌هایی می‌گذارد که عملاً حق ایران بر غنی‌سازی را نادیده می‌گیرد».

بنابراین فرجی‌راد معتقد است: «بدون وجود پالس مثبت از سوی آمریکا، ایران وارد مذاکرات نمی‌شود. هرگونه مذاکره‌ای که بدون این اطمینان صورت گیرد، ممکن است تکرار تجربه‌های گذشته و شکست مذاکرات باشد». استاد ژئوپلیتیک همچنین تأکید کرد: «ایران از بن‌بست فعلی بهره‌برداری استراتژیک می‌کند و تلاش دارد زمان و قدرت مانور خود را در شرایط منطقه‌ای و بین‌المللی حفظ کند». البته به باور این تحلیلگر ارشد حوزه سیاست خارجی، «فعلا اولویت اصلی آمریکا در منطقه خاورمیانه، ایران نیست، بلکه طرح نوین خاورمیانه و تثبیت روابط کشورهای عربی با اسرائیل از طریق طرح ابراهیم است». او ادامه داد: «تمرکز دولت ترامپ بر صلح غزه و همکاری با کشورهای عربی است و قصد ایجاد درگیری مستقیم با ایران را در کوتاه‌مدت ندارد، بنابراین به دنبال فراخواندن دیگر کشورها از سوریه و عربستان تا کشورهای آسیای میانه به پیمان ابراهیم است». با وجود این، فرجی‌راد به آمادگی ایران برای مقابله احتمالی با حملات اسرائیل اشاره کرده و به «شرق» می‌گوید: «ایران توان دفاعی و موشکی خود را افزایش داده، اما احتمال جنگ در آینده نزدیک بسیار کم است. البته اسرائیل نیز به دلیل

شرایط داخلی و اقتصادی، تمایلی به درگیری گسترده ندارد». به گفته استاد روابط بین‌الملل، «ایران و آمریکا در وضعیتی قرار دارند که نیازمند تعادل ژئوپلیتیک و پالس‌های مثبت دیپلماتیک است. کشورهای عربی نیز تلاش می‌کنند مذاکرات جدیدی آغاز شود، اما امید چندانی به موفقیت فوری وجود ندارد. این شرایط نشان‌دهنده تعلیق دیپلماتیک منطقه‌ای و ادامه بن‌بست میان تهران و واشنگتن است.»

قاسم محبعلی: سیاست خارجی ایران در بن‌بست گرفتار است
قاسم محبعلی دیگر کارشناسی بود که در ابتدای گفت‌وگو با «شرق» و برخلاف قرائت فرجی‌راد، اعتقاد داشت «مسئله کنونی، صرفاً یک بن‌بست ژئوپلیتیک میان تهران و واشنگتن نیست، بلکه در یک قرائت بدبینانه‌تر، بن‌بست در سیاست خارجی تهران است؛ بن‌بستی که توان ابتکار عمل و ایجاد شرایط خروج از بحران فعلی را از دستگاه دیپلماسی سلب کرده است و از روی ناچاری، مقامات کشورمان وارد تناقض‌گویی، ابهام‌گویی و کلی‌گویی می‌شوند». به گفته سفیر اسبق ایران در مالزی، «آنچه امروز شاهدیم، تناقض آشکار میان سیاست‌های اعلامی و سیاست‌های اعمالی است؛ شعارها و اعلام آمادگی‌های رسمی برای مذاکره که گاه بیشتر رنگ و بوی تبلیغی دارد و در عمل تفاوت ماهوی با رویکردهای اجرашده دارد».

مدیر کل اسبق خاورمیانه عربی و شمال آفریقا در وزارت امور خارجه ب‌اور دارد: «پیام‌هایی که از طریق واسطه‌ها، قطر، عمان، سوئیس یا حتی برخی تماس‌های اروپایی منتقل می‌شود، ممکن است وجود داشته باشد، اما هیچ‌یک پالس مثبت و درخور اتکایی نیست که تهران را قانع کند راه گفت‌وگو را باز کند؛ چون ایران انتظار دارد قبل از ورود به میز مذاکره، یک چشم‌انداز مشخص از نتیجه مثبت ببیند، نه وعده‌های مبهم یا شرط‌هایی که عملاً حق غنی‌سازی کشور را نفی می‌کنند». سفیر پیشین ایران در یونان، ضمن اشاره به تجربه تلخ فرسایش مذاکرات قبلی هشدار می‌دهد: «ادامه این فرسایش به نفع ایران نیست و می‌تواند کشور را به مجبورشدن برای دادن امتیازات بیشتر بکشاند؛ زیرا خزانه خالی و فشارهای اقتصادی و اجتماعی روزافزون توان تاب‌آوری جامعه را کاهش داده است». کارشناس مسائل خاورمیانه و جهان عرب متذکر شد: «اگر دیپلماسی شکست بخورد، جایگزین آن جنگ است و تجربه حمله نظامی اخیر توسط اسرائیل و آمریکا امکان دارد به فرسایش بیشتر وضعیت داخلی منجر شود و اعتراضات را رقم بزند». محبعلی در عین حال می‌پرسد: «آیا تحمل تناقض‌گویی‌ها و تداوم وضع فعلی برای جامعه قابل‌پذیرش است؟». او هشدار می‌دهد: «طرف‌های مقابل ممکن است هم‌زمان از فشار اقتصادی و نارضایتی اجتماعی در ایران برای پیشبرد اهداف نظامی خود بهره ببرند». تحلیلگر ارشد حوزه سیاست خارجی معتقد است: «مسئولان باید واقع‌بین باشند و از تناقض‌گویی، کلی‌گویی و ادبیات سیاسی و غیردیپلماتیک دست بردارند. سیاست خارجی نیازمند ابتکار عمل و ریسک‌های حساب‌شده

است، نه محافظه‌کاری افراطی و عافیت‌طلبی شخصی دولتی‌ها که به قیمت از دست رفتن منافع ملی تمام می‌شود». او تأکید می‌کند: «مذاکرات نباید به ابزار فرسایش زمانی تبدیل شود و با تکرار چرخه یک جلسه مثبت، یک جلسه منفی باید خاتمه یابد. ایران باید یا بر پایه تضمین‌های قابل راستی‌آزمایی، وارد فرایندی معنادار شود یا دست‌کم شفاف‌سازی کند تا افکار عمومی و شرکا بدانند که چشم‌اندازی دنبال می‌شود». محبعلی در پایان تصریح کرد: «ادامه وضعیت کنونی به سود ایران نیست؛ تداوم بن‌بست داخلی و خارجی، فشارهای اقتصادی و خطر تشدید تنش‌های منطقه‌ای را افزایش می‌دهد و ازهمین‌رو بهترین مسیر، بازگشت قاطع به دیپلماسی نتیجه‌محور است، نه ادامه وضع موجود و انتظار پالس‌هایی که تا امروز به ثمر نرسیده‌اند.»

فرجی‌راد: «بدون وجود پالس مثبت از سوی آمریکا، ایران وارد مذاکرات نمی‌شود. هرگونه مذاکره‌ای که بدون این اطمینان صورت گیرد، ممکن است تکرار تجربه‌های گذشته و شکست مذاکرات باشد. ایران از بن‌بست فعلی بهره‌برداری استراتژیک می‌کند و تلاش دارد زمان و قدرت مانور خود را در شرایط منطقه‌ای و بین‌المللی حفظ کند»

خبر

سفیر ایران در بغداد: به رأی مردم عراق احترام می‌گذاریم

سفیر ایران در عراق با اشاره به برگزاری ششمین دوره انتخابات پارلمانی در این کشور گفت: ما به رأی مردم عراق احترام می‌گذاریم و هر آنچه مردم عراق انتخاب کنند، مورد تأیید و احترام ماست. محمداکظم آل‌صادق، سفیر جمهوری اسلامی ایران در عراق، در گفت‌وگو با ایسا با بیان اینکه «امروز ششمین دوره انتخابات پارلمانی عراق در حال انجام است»، گفت: این انتخابات از این حیث بسیار مهم است که مسئولان آینده این کشور ازجمله رئیس‌جمهور، رئیس مجلس و نخست‌وزیر در نظام سیاسی کشور را تعیین می‌کند. این دیپلمات ارشد جمهوری اسلامی ایران خاطرنشان کرد: بحمدالله این انتخابات تا این لحظه به‌خوبی در جریان است و امیدواریم با مشارکت خوب مردم عراق، بهترین سرنوشت برای کشور و مردم عراق رقم بخورد. آل‌صادق با بیان اینکه «براساس نظرسنجی‌ها به نظر می‌رسد مشارکت مردم عراق در این دوره از انتخابات نسبت به دوره گذشته بیشتر باشد»، خاطرنشان کرد: امیدواریم بعد از اعلام نتایج، تعیین مقامات و سران عراقی نیز در زمان قانونی مشخص‌شده انجام شود. وی تأکید کرد: ما به رأی مردم عراق احترام می‌گذاریم و هر نتیجه‌ای که از مشارکت مردم عراق حاصل شود، مورد تأیید و احترام ماست. سفیر ایران در عراق خاطرنشان کرد: روابط ایران و عراق عمیق و گسترده است و امیدواریم در دولت آتی نیز شاهد ادامه این روند باشیم.

واکنش سفارت ایران در لبنان به اظهارات ضد ایرانی مقامات آمریکایی

در پی افزایش اظهارات خصمانه مقامات آمریکایی درباره نقش ایران در لبنان و منطقه، سفارت جمهوری اسلامی ایران در بیروت با انتشار پیامی در شبکه اجتماعی ایکس، این اظهارات را بی‌اساس و انحرافی خواند. به گزارش ایسنا، سفارت ایران در لبنان اعلام کرد: «در روزهای اخیر، یاهوگویی‌های آمریکایی درباره ایران و حضورش در لبنان و منطقه افزایش یافته است». سفارت ایران تأکید کرد: «ای کاش مقامات آمریکایی به‌جای اتلاف وقت و سرگرم‌شدن با سخنان پوچ، به اجرای وعده‌هایی که سال‌ها پیش به مردم لبنان داده بودند، می‌پرداختند؛ حتی در حد کمک به یافتن راه‌حلی برای بحران برق». در ادامه این پیام آمده است: «به‌جای شیطانی جلوه‌دادن ایران و واردکردن اتهامات بی‌پایه، بهتر بود آمریکا شرارت رژیم اسرائیل و تجاوز و ششانه و مداوم آن علیه لبنان و مردم مظلومش را مهار می‌کرد».

توکایف: راه‌آهن جدید میان روسیه و ایران تأثیر چشمگیری بر تقویت ترانزیت اوراسیا دارد

رئیس‌جمهور قزاقستان در یادداشتی با اعلام برنامه‌ای برای تقویت ظرفیت گذرگاه شمال-جنوب، خبر داد که حمل‌ونقل بار در مسیر ریلی روسیه-قزاقستان-ترکمنستان-ایران را به ۲۰ میلیون تن افزایش خواهد داد. «قاسم‌جوماتر توکایف»، رئیس‌جمهور قزاقستان، در یادداشتی نوشت که راه‌آهن روسیه-قزاقستان-ترکمنستان-ایران ظرفیت ۲۰ میلیون تن در روزنامه راسیفسکیا گزتا تعمیم همکاری‌ها میان قزاقستان و روسیه در بخش حمل‌ونقل و لجستیک را دارای اهمیت راهبردی فزاینده‌ای دانست. توکایف نوشت: ما با هم در حال تلاش برای گسترش ظرفیت انشعاب شرقی گذرگاه حمل‌ونقل شمال-جنوب هستیم که هم‌اکنون نیز شاهد رشد درخوردن توجهی در حمل‌ونقل بار بوده است. راه‌آهن روسیه-قزاقستان-ترکمنستان-ایران نقش ویژه‌ای در این فرایند دارد. یک نقشه راه امضا شده که اجرای آن ظرفیت این شریان راهبردی را در پنج سال آینده به ۲۰ میلیون تن در سال افزایش خواهد داد. او خاطرنشان کرد که با توجه به وسعت و موقعیت جغرافیایی قزاقستان و روسیه، توسعه بیشتر مسیرهای ترانزیت و زیرساخت‌های مرتبط با آن برای تضمین اتصال پایدار حمل‌ونقل در سراسر اوراسیا از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. به گفته توکایف، آستانه و مسکو در حال همکاری برای افزایش ظرفیت گذرگاه ماشین‌روی اروپای غربی-چین غربی و نوسازی ۳۰ نقطه بازرسی مرزی جاده‌ای در مرز قزاقستان و روسیه هستند.